

הגדה
של
פסח

מלכות
וקסברגר

סניף המרכזי והמוביל

תוכן

3.....	בדיקת חמין
4.....	שריפת חמין
6.....	הדלקת נרות
7.....	סדר הקערה
8.....	קידוש
12.....	מוה נשתנה
32.....	ברכת המזון
40.....	סדר הלל
55.....	אחד מי יודע
59.....	חד גדיא
61.....	שיר השירים

בדיקת חמץ

בודקין את החמץ לאור הנר, ולפני הבדיקה נוהגים לומר:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שֶׁל
בְּדִיקַת חָמֵץ, לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְנֵתִיהָ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

ואחר כך מברך (ויכון בברכה לפטור שריפת החמץ למחרת):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
בִּיעוּר חָמֵץ:

לא יסוּח דעתו, ולא יפסיק בדיבור, מתחילת הבדיקה ועד סופה. לאחר הבדיקה
יבטל בלבו החמץ שאינו ידוע לו, ויאמר:

כָּל חֲמִירָא וְחַמִּיעָא דְאִיבָא
בְּרִשׁוּתִי, דְלֹא חֲמִיתָהּ,

הגדה של פסח

סימני הסדר:

קִדְשׁ. וְרַחֵץ. כֶּרֶס. יַחַץ. מַגִּיד.
רְחֹץ. מוֹצֵיא. מַצָּה. מְרוֹר. בּוֹרֵךְ.
שְׁלֵחַן עוֹרֵךְ. צְפוּן. בְּרֵךְ. הַלֵּל. גְּרָצָה:

סדר הקערה

מביאים קערה, ובה שלש מצות שמורות ועליה מסודרים: זרוע, ביצה, מרור, חרוסת, כרפס וחזרת כסדר הזה

קִדְשׁ

מוזגין את הכוסות. בעל הבית לא ימוזג לעצמו, אלא אחר ימוזג לו דרך חירות. ויכון לצאת ידי קידוש וארבע כוסות. ויש נוהגין לומר לפני קידוש נוסח זה:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן לְקִיּוֹם מִצְוֹת כּוֹס רִאשׁוֹן מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת. לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְנֵיתִיהּ, עַל יְדֵי הַהוּא מְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי נוֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

כשחל בשבת מתחילין כאן:

בלחש: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר:

יּוֹם הַשַּׁשִּׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּו שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשחל בחול מתחילין כאן:

סְבָרֵי מְרַנֵּן וְרַבֵּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מסלקין את הקערה ומוזגין כוס שניה, ואין צריך לשוטפה שנית. והבן שואל:

מה נשתנה

הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת?

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמֶצֶה,
הַלֵּילָה הַזֶּה כֵּלּוּ מֶצֶה:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שָׂאֵר יְרֻקוֹת,
הַלֵּילָה הַזֶּה [כֵּלּוּ] מָרוֹר:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מִטְבִּילִין אֶפְסָלוֹ פַּעַם
אַחַת, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין
מְסֻבִּין, הַלֵּילָה הַזֶּה כֵּלְנוּ מְסֻבִּין:

מחזירים את הקערה. כשהבן שואל מה נשתנה, אינו חוזר ואומר מה נשתנה, אלא משיב לו עבדים היינו. ואינו מסב באמירת ההגדה, אלא אומרה באימה וביראה:

מגלים את המצות ואומרים:

עֲבָדִים הָיינו לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם,
וַיֹּצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה. וְאֵלּוֹ לֹא